

COLUMN 29 oktober 2022 – Wachtlijsten jeugdzorg GGZ

Ik ben een bewezen watje. Soms springen bij mij spontaan de tranen in mijn ogen. Ik heb ik een logéhond, en ben ik behept met verantwoordelijkheidsgevoel. Anders was het vandaag niet veel geworden met uw column. Ik ben – inwendig vloekend – de hond uit gaan laten.

We hebben het bij Discus gelukkig vaak over jongeren. Ik bedacht tijdens het schrijven nog, dat het hier vaker over jongeren gaat dan toen ik nog iets politiekerigs deed. Er is een SER-briefadvies gelanceerd: "Tastbaar beleid voor de jeugdzorg". Omdat er na anderhalf jaar nog steeds geen ruk gebeurd is met het rapport "Van systemen naar mensen". De Nederlandse GGZ onderschrijft de kritiek van de SER "dat er ondanks veel duidelijke rapporten nog te weinig gebeurt en dat niet de inhoud maar de financiën leidend zijn".

Ik ben dankbaar voor de signaalbrief, maar pleurde evengoed van mijn stoel. De een of andere bijgochem geeft toe dat de centen leidend zijn, en niet de inhoud van de behandeling. Ik durfde voor het eerst, in gezelschap, een kwartier hysterisch te lachen. Er is bewezen toch geen capaciteit om me met gillende sirenes af te voeren om me op te laten nemen.

Dik betaalde idioten gaan over de geestelijke gezondheid van onze kinderen. De gemiddelde bestuurders in de zorg mogen niet meer verdienen dan 190.000 euro per jaar, met een uitloop tot 247.000 euro. Ook de beloning van interim-bestuurders is aan banden gelegd, Zij mogen maximaal een jaar aanblijven en 332.000 euro verdienen. Ik heb moeite met het woordje 'verdienen'. Zo lang die wachtlijsten in de GGZ niet zijn opgelost, hebben ze wat mij betreft niets verdient. Jezelf over de rug van een kind in nood verrijken, dekt de lading beter.

Het volk dat de klus moet klaren, de GGZ verpleegkundige, tikt het gemiddelde bruto jaarsalaris van zo'n € 42.000 per jaar af. Dat is inclusief vakantiegeld en gebaseerd op een veertigjarige werkweek. Snapt u mijn bitterheid?

Er zijn wachtlijsten in de jeugd GGZ. Hoe hoog? Niemand heeft een idee.

Er zijn 14 instellingen voor jeugd-ggz. Daar "bieden ze hulp aan kinderen en jongeren met psychiatrische of psychosociale klachten, die zo ernstig zijn dat zij daardoor in hun ontwikkeling worden geschaad"

Sinds 2015 is de verantwoordelijkheid voor de jeugd ggz overgedragen aan de gemeenten. Het Nederlands Jeugdinstituut stelt dat er voorsnog geen landelijk beschikbare gegevens zijn verschenen over jeugd. Een 'leeg veld' betekent dat er nog geen cijfers beschikbaar zijn. Lege velden zijn er veel sinds 2014. Al acht beschamende jaren lang.

De wachtlijsten in de volwassen GGZ werkt met zogenaamde TREEK- normen. Die norm beschrijft de maximaal aanvaardbare wachttijd. Deze ligt op vier weken voor de aanmeldtijd en tien weken voor de behandelwachttijd. Een norm is tastbaar!

Bent u al groen om uw neus? Dan neem ik u nu mee naar de jeugd ggz. Daar hebben ze niet eens wachtlijstnormering. Deze zijn simpelweg nog niet wettelijk vastgelegd.

De gemeente is verantwoordelijk voor het regelen van zorg en dient ouders (en jongeren) bij te staan wanneer een kind te maken krijgt met een lange wachtlijst voor gespecialiseerde zorg.

Die gemeente, waarvan het College van burgemeester en wethouders het met professionele hulp van Remkes, al niet eens tot een doorstart bracht. Na een half jaar modderen, vormen precies dezelfde partijen met vrijwel dezelfde poppetjes het 'nieuwe' college. Oude wijn in nieuwe zakken.

Op de site van de Patiënten Federatie Nederland wordt een reddingslijn uitgeworpen:

- Je kunt vragen of de onafhankelijke cliëntenondersteuner je kan ondersteunen bij contact met de gemeente. Hoe bedoelt u? Hulp bij het bellen met de gemeente?
- Loop je helemaal vast, dan kun je contact opnemen met het regionaal expertteam van de VNG.

Als dit circus me lukt, na het telefonische benaderen van een aantal op afstand geplaatste coördinatoren, begin ik een politieke partij. En start met terugwerkende kracht college onderhandelingen.

Ik heb een beter voorstel: Met een spoedwet leggen we voor de jeugd ggz wettelijke wachtlijstnormen vast. Ieder bestuur en iedere directeur die niet binnen een jaar kloppende cijfers kan leveren, krijgt de zak en kan wat anders gaan doen. Het liefst zo ver mogelijk bij onze kinderen vandaan. Want wie de jeugd heeft, heeft de toekomst!